

Fa pocs dies que tots hem acomiadat l'any 1985 i hem rebut amb alegria i disbauxa i bon humor el 1986. Certament, és aquesta una molt bona manera d'encetar-lo. Però passats aquests primers dies, diguem-ne anormals, en que no som massa nosaltres mateixos ni fem tampoc allò que acostumem a fer al llarg de l'any, creiem que convé, un cop ja definitivament endarrera el 1985, reflexionar una miqueta sobre l'any que ens espera. I no és pas aquesta una tasca senzilla: ¿qui pot saber com serà aquest any 1986? ¿què ens depararà? ¿què ens portarà? ... Ara bé, limitant-nos a un marc estrictament local i situant-nos a uns altres nivells, en els nivells d'allò previsible i d'allò desitjable, sí que alguna cosa podem atrevir-nos a dir-ne.

D'entrada, i a part de que ja som europeus i que ja ho paguem -o mal paguem- amb això de l'I.V.A., l'any 1986 ha estat ja qualificat d'any electoral. En efecte, el referèndum de l'Otan, les probables eleccions a diputats pel parlament europeu, les eleccions generals de tot l'Estat Espanyol i les autonòmiques i les municipals del primer semestre del 1987 faran, sense cap mena de dubte, que es tracti d'un any amb un fort ambient electoral. Que no passi d'aquí, de "fort ambient electoral". I això,

a nivell de municipi, ens brindarà l'oportunitat de conèixer una miqueta més com pensem els de La Roca: què en diem de l'Otan, quina ideologia política tenim i quin grau de participació electoral i de maduresa política i democràtica hem adquirit. Interessant promet ser-ho.

Per una altra part, és també previsible i desitjable que quedi absolutament resolt l'afer de la presó. Que se n'iniciï la construcció i que es posi ja de forma definitiva punt i final a aquest assumpte pel bé de La Roca i del Vallès.

I, en un altre ordre de coses, hem començat l'any amb l'asfaltat del carrer Pirineu. És aquesta una millora municipal a resenyar per la seva importància i vàlua. Recordem, emperò, que aquest any 1986 ens n'ha de portar bastantes més de millores municipals: l'asfaltat del carrer del Bosc, el cobriment de la pista d'hàndbol, l'arranjament de les voreres del carrer Anselm Clavé entre d'altres. Que així sigui.

Però en definitiva, que tinguem tots plegats un bon any, que millori la convivència i que el poble de La Roca camini endavant en tots sentits.

LA VENTAFOC DE LA ROCA

Fa ja algun temps, potser que dos anys, vaig publicar al setmanari "Plaça Gran" un article sobre la coneguda obra teatral d'en Josep M. Folch i Torres, arrel de la descoberta que vaig fer de que aquesta tant coneguda i popular obra l'havia escrita aquí a La Roca, concretament a Can Soley, lloc on el reconegut autor passava llargues temporades amb els seus familiars. Aquell escrit obtingué una bona acollida en el nostre poble satisfet i fins i tot orgullós de saber que el naixement de la Ventafocs hagués esdevingut aquí a La Roca, fet ignorat per la majoria de veïns. Avui, però, no vaig a parlar-vos d'aquella Ventafocs ja llunyana, sinó d'una altra més recent i viva, malgrat que tot sembla que és tant o més ignorada que la de la famosa obra teatral que durant molts anys, i fins i tot avui és llegida per molts infants.

Sí, amics, avui també tenim a La Roca una Ventafocs, una pobra Ventafocs que tot fa pensar és tant

dissortada com la del conte. M'estic referint a la barriada de Can Colet que sembla ser viu i ha de viure totes les calamitats de la pobra Ventafocs del conte. Segurament molts es preguntaran el per què, però penso que d'altres, si seguïu llegint, ho entendreu prou bé.

Tinc arxivat un escrit signat pel Secretari de l'Ajuntament antic, concretament el Sr. Segarra Melons, de data 10 de juny del 1972, en el qual s'em comunica que Can Colet figura a l'Ajuntament com a "Zona residencial ajardinada". D'això en fa ja tretze anys si no m'equívoco; i de zona ajardinada res de res. La única mostra que potser s'hauria pogut considerar com a tal era una placeta quasi al capdevall del carrer del Cadí (en aquells tempsAVINGUDA DEL CADÍ) la qual cosa feia pensar que potser sí que arribaria a esdevenir una zona ajardinada. Han passat els anys i d'aquella placeta on fins i tot s'hi havien posat uns bancs per a seure ja

no en queda res sinó el seu traçat que divideix el carrer en dos braços ... Darrerament, i parlo ara potser fa dos o tres anys, Can Colet ha esdevingut un barri més del nucli urbà de La Roca, àdhuc amb la seva Associació de Veïns. Aquesta nova denominació em va fer pensar que amb el canvi potser sí que les coses millorarien, però ai las! malgrat comptar amb una Associació que això sí, no s'oblida de passar-nos amb tota puntualitat el rebut de la quota, no sabem encara quina és la seva tasca dins del barri. Els carrers són quasi intransitables, no hi ha ni una sola llum, és a dir, vivim a les fosques en tots els sentits, tota vegada que crec que ningú sap què fa la nostra Associació amb les quotes que tots plegats paguem des de fa ja alguns anys. L'Ajuntament està treballant fent millores al nucli urbà, a la carretera, asfaltant i posant fanals, però tot fa pensar que o bé les nostres contri-

(segueix a la pàgina següent)

REVISTA ROQUEROLS: Publicació mensual independent d'informació local - **Director:** Salvador Illa - **Sots-director:** Jaume Fortuny - **Consell de Redacció:** Josep Ametller, Josep Illa, Carles Ventura, Oriol Vives, Ferran Many i Ferran Ribó - **Fotògraf:** Agustí Huertas - **Corresponsals:** La Torreta Josep Ma. Navascués, Santa Agnès Teresa Pont i Lourdes Mans - **Publicitat:** Jaume Fortuny - **Subscripcions:** Josep Ametller - **Administració i secretariat:** Josep Illa i Carles Ventura, La Rambla, 111 La Roca Telèfon: 842.08.07 i 842.02.30 - **Corrector:** Juli G. Valls - **Col·laboradors:** Isabel Ma. Vera, Carles Gimenez, Xavier Huertas, Marc Tomé, Teresa Ametller, Anna M. Moreno, Xavier Sanmartin, Joel Vives, Roger Vives, M.A. León, Mercedes Falguera - **Edita:** Salvador Illa - **Imprimeix:** Arco, S.A., Ctra. Dosrius, 46 - Tel. 846 09 05 - CARDEDEU - D.L. B-29.358/84.

La Revista **ROQUEROLS** no és fa en absolut responsable dels articles i col·laboracions que estiguin firmats. Són parers no forçosament compartits per la revista i que només reflecteixen la forma de pensar dels qui ho firmen.